

פ ר ו ט ו ק ו מ ס' 37/ב

טישיבת ועדת החוקה, חוק המשפט

שהתקיימה ביום ב', י"ז באדר א' תשי"ז-18.2.57 - בשעה 10.30.

- השתתפו:
- ג. ניר - היו"ר
  - ב. מזביה
  - ד. בר-רב-האי
  - ז. ורהפטיג
  - ש. יוניצ'סן
  - ח. יהודה
  - ב. לוקר
  - ש. רוזנברג
  - י. שופטן

- טוזמנים:
- פ. רוזן - שר המשפטים
  - ח. כהן - היועץ המשפטי
  - ט. אלון - משרד המשפטים
  - ה' גלאס - משרד המשפטים

סדר-היום: חוק התביעות של קרבנות השואה (הסדר הטיפול).

היו"ר ג. ניר: אני פותח את הישיבה.

חוק התביעות של קרבנות השואה (הסדר הטיפול).

טעיה 13.

י. שופטן: אני מציע לקבל את הסעיף בהסתייגות שלגבי הטכטים שכבר נחתמו, נדון במסגרת טעיה 18.

ה' גלאס: הסדרה היא למנוע סיבוכים העלולים להתעורר על-ידי חקיקה הנועשית בחו"ל. המחוקקים בחו"ל יכולים להגיד שמה אנקבע לגבי שכר-טרחה בישראל, אינו מחייב אדם המטפל בכך בחו"ל. הקליינט יכול לתת יפוי כוח לא לעו"ד בישראל אלא לעו"ד בגרמניה, בתיווך של מישהו בישראל. לכן נקבע שמי שמטפל בכך בארץ יהיה אחראי בעד ההפרש.

הדחלט: לקבל את ההצעה להשאיר את הסעיף פתוח ולדון עליו יחד עם טעיה 18.

טעיה 14.

ח. כהן: גם פה, בטעיה-קטן (א) צריך להיות "המטפל בתביעות" במקום "העוסק בטיפול בתביעות".

היו"ר ג. ניר: האם בכורונה אין פה טאטר ? מדוע?

ח. כהן: אנו חשבו שאין כאן קלון טוררי, עבירה פלילית טכס, הסצדיקה החזקה אדם בבית-טוהר, אלא שזה יותר בגדר של התחרות טטורית בלתי הוגנת, אשר לגביה אפשר להסתפק בקנס.

ה' גלאס: גם לפי פקודת עורכי-הדין, אדם הסתיימר להיות עו"ד או שהוא מוטר כי הוא טורשה להופיע בפני בתי-דין, טוטל עליו רק עונש כספי.

ח. כהן: לסעיף-קטן (ב) : סעיף 387 הוא הטעיף הדין בגלוי טורות טקצועיים.

אני טציע לטחוק את הטלה "לעסוק", בטקום לעטוק בטיפול" יהיה "לטפל".

ה' גלאס: סעיף קטן (ג) גם הוא טקביל להוראה בפקודת עורכי-הדין.

ד. בר-רב-האי: שלילת רשיון טוכרחים לפרטט, אחרת אין יודעים זאת.

היו"ר נ. ניר: איך נהגתט בטועצה הטשפטית ביחס לעורכי-הדין ששללתט טהט את הרשיון?

ח. כהן: תמיד פירטטנו זאת. אבל הטועצה הטשפטית אינה חייבת לעשות זאת. היא רשאית לעשות זאת.

הוחלט: 1. לקבל את ההצעה לכתוב בסעיף-קטן (א) בטקום "עוסק בטיפול בתביעות" - "הטטפל בתביעות".

2. לקבל את ההצעה לכתוב בסעיף-קטן (ב) בטקום "לעטוק בטיפול" - "לטפל".

3. לקכל את סעיף-קטן (ג) ללא שינוי.

סעיף 15.

ה' גלאס: זה הנוטח הטטנדרטט בענין זה.

הוחלט: לקבל את הטעיף ללא שינוי.

סעיף 16.

ה' גלאס: לא פעם קורה שאין גובים את הטכום הזה. עורכי-דין טענו בפני פעטים רבות שזה טקשה עליהט, טפני טהט גובים זאת בתוך שכר הטירחה.

היו"ר נ. ניר: עורכי-הדין טוענים בתזכיר שלהט שצריך להיות ברור שהוט אינו חייב לגבות זאת.

ח. כהן: אני חושב שזה ברור טהנוטח הטועע.

הוחלט: לקבל את הסעיף ללא שינוי.

סעיף 17.

ה' גלאס: כדי שלא תהיה אפשרות לנתבע לטעון בכל טקרה שאין זה חוק הבא לפצות את קרבנות רדיפות הנאצים, אני מציעים להעניק לשר המשפטים סמכות לקבוע אחת ולתמיד, וקובעים כי זוהי ראייה חותכת שאין אחריה ולא כלום.

ח. כהן: אני חושב שמבחינה קונסטитуציונלית לא יתכן שברשות של מדינת ישראל תפורטם הודעה של שר המשפטים שחוק זה הוא תחיקה הבאה למטרה מסויינת. אני חושב שהרשות שלנו הן קודש למעשי תחיקה וכד' של מדינת ישראל ולא של מדינות זרות.

גם הטלה "חותכת" אינה נראית לי. אין אנחנו משוטטים עוד במלה זו גם בדיני הראיות.

אני מציע נוסח זה: סותר להוכיח על-ידי תעודה בחתימת שר המשפטים כי חוק פלוני במדינה פלונית - וכו'. בזה אין קושי. גם שר המשפטים חותם פעם אחת על תעודה כזאת, אפשר לעשות טענה העתקות.

ה' גלאס: היו לנו תקדימים לפירסום כזה ברשומות: בענין פקיד האיסות.

הוחלט: 1. לקבל את הצעת היועץ המשפטי לחוק את הטלה "חותכת".

2. לקבל את הצעת היועץ המשפטי האזכרת כי במקום פירסום הודעת שר המשפטים ברשומות, יוסח כי תחיקה פלונית היא תחיקה הבאה לפצות קרבנות הרדיפות של הנאצים או של גרוריהם, על-ידי תעודה בחתימת שר המשפטים.

סעיף 18.

היו"ר ניר: נדמה לי שכל הטעיפים האלה, פרט לסעיף (ג) (3), אינם בוגעים לשאלת הרטרואקטיביות.

י. שופמן: גם בסעיף-קטן (1) סתעוררת השאלה אם טי שהתחיל לספל, רשאי להמשיך בטיפול או לאו.

ש. רוזנברג: בשאלת השאלה אם יש להבדיל, לגבי אלה שאינם רשאים לפי החוק הזה לספל בתביעות, בין אלה שכבר הגישו את התביעה ובין אלה שלא הגישו אותה. לדעתי, לאחר שהרחבנו את סוגי האנשים הרשאים לספל בתביעות, אין להרשות לאלה שאינם רשאים לספל בתביעות להמשיך בטיפול, גם אם הגישו את התביעה. אם ברשה להם זאת, זה יתן סקום לעקיפת החוק. כמו כן, אדם שאוטררים לו שעליו להעביר את התביעה שטיפל בה לטיפולו של מישהו אחר, צריך להעביר לו חלק מסכר הטרחה, חלק מה-15%, בהתאם לשלב שבו נמצאה הטיפול בתביעה. אני מבין ששוללים מאנשים אלה את הזכות לספל בתביעות לטובת התובע, ואם אין סומכים עליהם בשלבים הראשונים של הטיפול בענין, אין לסטוך עליהם גם בשלבים האחרונים של הטיפול בו.

18.2.57

חוק התכיעות של קרבנות השואה.

י. שופטן:

אני מסכים שיש להשוות בין הסקרים בהם הוגשה ובין הסקרים בהם לא הוגשה הבקשה, אבל אני מגיע לטסקנה הפוכה מזו של חבר הכנסת רוזנברג. אל לנו לשכוח שאנשים טיפלו בזה שנים, והממשלה היתה עד עתה אדישה ולא התערבה. צריכה להיות גם גישה הוסטיטארית כלפי אנשים שהתחילו לטפל בזה, והוטעו בגלל אדישותה של הממשלה לכל הגעיה.

ב. אזניה:

יש לי ספיקות לגבי הפסקת הטיפול, בטקרה שהוא הגיע לשלב של הגשה לבית-המשפט בגרמניה. אני סבור כי בטקרים אלה יש לאפשר לאנשים לגבור את הסיכול שהתחילו בו.

י. שופטן:

ומה אם טישהו התקשר עם עו"ד בגרמניה, ועו"ד בגרמניה עוד לא הגיש את התביעה לבית-המשפט?

ב. אזניה:

לנגד עיני רק האינטרס של טיטוש התביעה. אם התביעה הוגשה לבית-המשפט, יש חשש ששינוי הייצוג יעכב את הטיפול, מה שאין כן לגבי התקשרות בין עו"ד פה ועו"ד שם.

אם נקבל את הצעת חבר הכנסת שופטן, אנחנו טרוקנים את החוק מתוכנו, כי אז באמת קל מאוד לעקוף זאת. לכן אני בעד נוטה הסעיף כפי שהוצע לנו.

ז. ורהפטיג:

האם יש הערכה על כמה אנשים מדובר כאן? כוונתי לסוג האנשים אשר עד עכשיו טיפלו בדברים אלה, ולא בכללים בטעיף 2.

ח. כהן:

המספר הופחת בהרבה על-ידי התיקון שהכנסתם בטעיף 2. התיקון שהכנסתם נוגע לפחות ל-50% מהסקרים שהורדה הזאת היתה נוטלת מהם את הזכות לטפל בתביעות כאלה.

ט. יוניצ'טן:

החוק הזה בא להגן על בעלי תביעות, אבל לא לכפות עליהם מה שהם יעשו. ואם לאחר שהחוק יקבע מי רשאי לטפל בתביעות, יהיה מי שירצה לסטור תביעה לטישהו שאין לו רשות לפי החוק הזה, סימן שאותו האיש טיפל בדברים האלה בצורה שהביאה לכך שאנשים מאמינים בו. ואחת מן השתים: אם האיש אינו יודע לטפל בדבר, אל תתנו לו גם את הטענה בגרמניה. אם אתם נותנים לו זאת בגרמניה, תצו לו זאת גם כאן. אני מציע, איפוא, לקבל את הצעת חבר הכנסת שופטן.

אני חושב שתפקידנו לשטור על העניין. ולדעתי, לא הממשלה אלא עורכי-הדין הזניחו את הדבר, מפני שלא האמינו בו.

ד. בר-רב-האי:

גם לי אינה נראית האבחנה בין סעיף-קטן (א) ובין סעיף קטן (ג). האבחנה הזאת היא סקרית מאוד. יתכן כי טישהו אחר בהגשת התביעה בגלל קושי באיסוף תעודות וכדו'. צריך לסטור בעניין זה על סלקציה טבעית. אותו יהודי שהתקשר עם מי שטענה אין לו רשות לעסוק בכך, יש לו האפשרות לעזוב אותו ולסטור יפוי-כוח לטישהו אחר. אבל אני מתנגד להתערבות בהתקשרויות שנעשו לפני שנתקבל החוק הזה.

ז. ורהפטיג:

אני תוטרך בנוסח של הצעת החוק. לאחר שתביעה הוגשת לבית-המשפט, נעשתה כבר עיקר העבודה. טעום כך יש הגיון בטקרים אלה לאפשר לאדם שהתחיל בטיפול בתביעה, לגבור את טיפולו בה. אבל האבחנה בין סעיף קטן (א) ו(ג) דרושה כדי לשטור מפני עקיפת החוק להבא. לגבי סעיף-קטן (א) יש דבר ברור: חותמת בית-המשפט שהתביעה הוגשה. לגבי (ג) - אין אפשרות לבדוק זאת.

ז. ורהפטיג: מני תוטך בנוסח הצעת החוק ביחוד. מספר שבטור של דבר ההחלטה בעצמת בידי התובע.

פ. רוזן: מני רופה להשיב לסעבה, שהיא מנסה סוצדקת, אבל סגזימית במשיבותה: שהחוק בא באיחור. נכון שהיא בא באיחור. אבל הטיפול בתביעות האלה, אם כי כבר הוגשו, יטשן בגרמניה עוד שנים. מדברים על שש שנים. מני חושב שהדבר יטשן עשר שנים. אם מדברים על הגשת התביעה, המדובר הוא לא רק על הגשת לבית-משפט אלא גם לטורד הנוגע לדבר. כי הדבר הובא לאינטסטנציה ארמיסטריטית עוד לפני שהיא הובא לבית-משפט.

מני חייב תשובה גם לסעבתו של חבר הכנסת הרדיטי. אמרתי בדברי התשובה שלי בכנסת כי יד החוקק הגרמני עוד נטויה. ספעים עוד לחוק חשוב מאוד, והכרעה לפיצויים הנובעים מהטלת כנסת והחרמות, כלומר, היטלים מסלתיים שהוטלו על יהודים באשר הם יהודים. ככל מקום, מפילו לפני חוקים הקיימים, יש עוד להגיש מלפיהם ועשרות מלפיהם תביעות.

אשר להצעתו של חבר הכנסת רוזנברג, זה יכניס אותנו לגילגול שלא נצא ממנו. האנשים המקשרו עם נציגים בגרמניה הם להחליף את האנשים שמטפלים בכך כגון בארץ, מולי הם ירצו להחליף גם את מי שמטפל בכך בגרמניה. המדובר בעשרות מלפי בקשות. עד סוף 1955 הוגשו בכל העולם למעלה מהמיליון בקשות, שהן למעלה מ-20% מישראל. כלומר, המדובר ב-200 מלף בקשות שכבר הוגשו. אין זה נציאותי להחליף עכשיו את האנשים המטפלים בתביעות האלה.

לעומת זאת, אם הוועדה תרחיק לכת ותחסר כי רשמי להמשיך בטיפול כל מי שהתחיל בו, כי אז קודה-כל אין זה ברור מה פירוש להתחיל בטיפול. האם זה כולל התיעצות בעל-פה?

י. שוורץ: הסכם על מטירת יפוי-כוח.

פ. רוזן: לא תמיד יש הסכם כזה. מבחני רוכים לאוציג מן הטוק מה שקוראים "בתי-חרושת לבקשות", שמצויים בשוק במספר לא קטן ושעבודתם מבוססת על טילוף ורמיה. והם ימנעו דרכים להוכיח כי הטיפול שלהם התחיל לפני ה-15 בינואר, אם לא יצטרכו להוכיח כי הבקשה הוגשה בגרמניה. מפני שהם עושים קבוצה עם היהודי שאמנם אין לו תביעה, אבל רוצה בכל זאת ליבנות מזה. והם ימשיכו לרשות. לפיכך מני מבקש לקבל את הנוסח שהוצע.

ה' גלאס: לו היתה נהוגה אצלנו השיטה הצרפתית, לפיה להסכם בו הוצה יש תוקף של תמריץ ידוע רק אם נרשם בטורד מסלתי, כי אז מפטר היה מולי לבחור תמריץ אחר במקום תמריץ הגשת התביעה. גם במידה שמדובר בגוליה, זה נעשה בדרך הדבקה ולא בדרך הסגעה כך שאין אפשרות לבחור בתמריץ אחר.

ד. בר-רב-המי: מה יהיה גורל התביעות אשר המטפל בהן התקשר עם נציג בגרמניה, והן עוד לא הוגשו סוף?

ה' גלאס: יחול בנדון זה החוק הכללי על סיכול חוזים.

י. שופטן: יש גם שאלה שעו"ד הגרמני יטכניס להחזיר זמנ. חרי החוק מינו חל עליו; הוא חל רק בארץ.

היו"ר ג. ניר: מני מצטרף הפעם לדעת חבר הכנסת רוזנברג. הטענה המציעה לבו את הצעת החוק הזאת מפני שכנראה שהטיפול כפי שהיה עד עתה לא היה בסדר. אם רוצים לתת לאנשים שטיפלו בזה שנים להטסיף לטפל בזה, אין צורך בחוק. מבחנו אוטריה שהם יש לטפל בענין קטרים עם עו"ד גרמניה, הקטרים המלה עוקרים לפי שיטת בענין בעתיד. לכן מני מצטרף לדעה שאין להבדיל בין תביעה שהוגשה ובין תביעה שלא הוגשה בענין זה.

מני רוצה להזכיר לוועדה כי אם התקבל בענין זה הצעת הנושלה, תובעים עורכי-דין שהיום הקובע יהיה יום תחילת חוק זה. יש להניח עם יורדע הדבר לטפלים בתביעות, יגישו מיד את התביעות, גם אם הן בלתי מבוטאות, ואין בכך הגיון.

י. שופטן: מני מציע שהיום הקובע יהיה יום תחילתו של חוק זה.

הנחלט: 1. לדחות את ההצעה האוטרית ממי שהתחיל לטפל בתביעה, בין אם הגיש ובין אם לא הגיש אותה, יוכל להטסיף בטיפול בה.

הסתייגות ל. יוניצ'סן.

2. לדחות את ההצעה האוטרית כי מי שאינו ראוי לפי חוק זה לטפל בתביעה, לא יוכל להטסיף לטפל בתביעה בין אם הוגשה ובין אם לא הוגשה.

3. לקבל את נוסח הצעת החוק, האוטר כי מי שהתחיל לטפל בתביעה והגיש אותה, יוכל להטסיף לטפל בה, ומי שטרם הגיש אותה - לא יוכל להטסיף לטפל בה.

4. לדחות את הצעת י. שופטן האוטרית כי היום הקובע יהיה, במקום יום פירסום הצעת החוק, ה-15 בינואר - יום תחילת תקפו של החוק.

הסתייגות לי. שופטן.

ח. כהן: מני רוצה להציע נוסח אחר לסעיפים קטנים (א) ו-(ב) שאינם משנה את התוכן.

"(א) לא יטע אדם באחריות פלילית לפי חוק זה בשל טיפול בתביעה שבמסגרת לטיפולו והוגשה לבית משפט או לרשות אחרת בחו"ל לפני יום 15 בינואר 1957, אף אם לפי חוק זה מינו נוסטף עוד לטפל בה; הטוען כי התביעה במסגרת לטיפולו והוגשה לבית-משפט או לרשות אחרת בחו"ל לפני הוועד המסור - עליו הראיה.

(ב) שום דבר בטעין-קטן (א) מינו בא להטסיף את המדין שלפניו לטפל בתביעה במסגרת ובארץ הוא מינו נוסטף לפי חוק זה לטפל בתביעות, לעיזת פעולה מן הפעולות המפורטות בחוק זה זולת פעולות הדרושות במיד סביר לגטר הטיפול בתביעה שבמסגרת לטיפולו במסור בטעין-קטן (א)."

ה' גלאס: מה עם שכר הטרחה? בטעין 9 באטר כי אדם העוסק בטיפול מינו זכאי לשכר טירחה.

ז. ורהפטיג: צריך להוסיף במפורש: ראוי לקבל שכר-טירחה.

ח. כהן :

אני אומר בנוסח זה שהוא רשמי להמשיך בטיפול.
זה אומר שהוא נכלל בסעיף 9 ורשמי לקבל שכר
שיט מקום לספק, אבל כדי לסנוע ספיקות אני
סוכן להוסיף זאת.

ט. רונברג :

מה דינו של אדם כזה כאשר לסעיף 5 הדין באיסור
פירסומת?

פ. רון :

באמת הסעיף על פירסומת צריך להיות רחב ולאסור
כל פירסומת בענין תביעות פיצויים, אשר בה יזכר
שמו של אדם.

ח. כהן :

אפשר להוסיף לנוסח שהצעתי: "ולגבי פעולה טבירה
לגטר הטיפול כאסור, לא תחול עליו הוראת סעיף 9".

ז. ורהפטיג :

אם אנחנו אומרים שאדם רשמי לגטר את הטיפול
בתביעות מסוימות, אין אנחנו צריכים לנסח זאת
כך שלא תחול עליו אחריות פלילית. הייתי אומר כך: "רשמי אדם אף אם
אינו טוטסך לספל בתביעות לפי סעיף 2, להמשיך ולגטר בטיפול
בתביעות שהוגשו על-ידו או מטעמו לפני 15 בינואר 1957 לבית"טש או
לרשות המוסמכת בחו"ל, ולקבל את שכר הטרחה בהתאם להגבלות שבסעיף 10".

ה' גלאס :

לפי נוסח זה לא יחולו על האנשים הרשמים לגטר
את הטיפול בתביעות שהתחילו בהן, האיסור על פירסומת
והאיסור על שותפות.

י. שופמן :

לשם מה להם פירסומת? הם כבר אינם רשמים לקבל
תביעות חדשות.

ח. כהן :

מה שחטר בהצעת ח"כ ורהפטיג היא חובת ההוכחה.
הייתי מוסיף לה: "הטוען כי תביעה הוגשו על-ידו
או מטעמו לבית-משפט או לרשות מוסמכת אחרת בחו"ל לפני הטועד
האסור - עליו הראיה; על גטר שיפול כאסור יחולו כל ההגבלות
הטוטלות על טיפול בתביעות לפי חוק זה".

ז. ורהפטיג :

אם אומרים "על גטר טיפול", תהיה להם פריבילגיה:
הם יוכלו להגיד שעו עכשיו קיבלו 50%, ולהבא,
בעד גטר הטיפול, יקבלו 15% לפי החוק הזה. לדעתי, הם צריכים לקבל
את שכר הטרחה בכפוף להוראות חוק זה.

ח. כהן :

אני חושב שהנוסח שהצעתי, הקובע את ההוראה בצורה
שלילית, עדיף על הצעת הנוסח של חבר הכנסת ורהפטיג.
החוק הזה אינו צריך להמשיך אדם שאינו טוטסך לספל בתביעות, לגטר
את הטיפול. הוא אינו צריך לתת לו גושפנקה של טי שרשמי לספל בתביעות.
כל מה שהוא צריך לעשות הוא להשאיר בעינן התחבונות או זכויות
שנוצרו לפני תחילת החוק. כלומר, אנשים אלה אינם טוטסכים ולא היו
טוטסכים לספל בתביעות, אלא שאין טענישים אותם אם כבר התחילו
לספל בכך. לכן מתבקש הנוסח השלילי. ואני הייתי מציג זאת כפטר
טעונש, רק מפני שאין עונשים אלא אם כן מזהירים.

ז. ורהפטיג :

הקו נסטרוקציה הזאת נותנת כאילו חנינה. היא כאילו
אומרת שהוא היה עבריין, אבל אנחנו פוטרים אותו
מאחריות פלילית.

ח. כהן :

אינני פוטר אותו מאחריות פלילית על העבר, אלא
לגבי העתיד.

ז. ורהפטיג:

אם היה טותר לו לעשות זאת, אין אנחנו צריכים
לפטור אותו מאחריות פלילית בתור חסד. עלינו
לשאי לגטור מה שהוא התחיל. אני מסכים לטיפא
לקבוע פשוט שהוא שבהצעת היועץ המשפטי, שביחס לגטור הטיפול, חלות עליו כל ההגבלות
של החוק הזה.

פ. רוזן:

אינני יודע מה רע בהצעתה המקורית של הטטלה.

היו"ר נ. ניר:

לדעתי, עלינו לאטר בנוסח שלושה דברים: שטי
שהגיש את התביעה רשאי לגטור את הטיפול בה; שחלות
עליו כל החובות שחלות לפי חוק זה על הטטפל בתביעה; שבטקרה
זה חובת הראיה חלה עליו. אשר לנוסח הטלילי, מאחר שהחלטנו שנותנים
לאנשים האלה את הזכות לגטור את הטיפול בתביעות, מדוע לתת זאת
בעקיפין?

ח. כהן:

אין זה בעקיפין. אינני רוצה שמן הנוסח ישתמע
כאילו מסטיכים את האנשים האלה לטפל בתביעות.

ה. גלאס:

בהצעת ורהפטיג יש סטיה מן החוק המקורי. הנוסח
הזה מכשיר את הטטפל הזה להתקשר בשותפות עם עו"ד
או עם אדם שאינו עו"ד אבל רשאי לטפל בתביעות כאלה.

ד. בר-רב-האי:

מה זה טטנה? זה רק ביחס לתביעות שהוא צריך
לגטור את הטיפול בהן.

הוחלט:

1. לדחות את ההצעה להשאיר את נוסח הצעת
החוק בסעיפים-קטנים (א) ו-(ב).

2. לקבל את הצעת ז. ורהפטיג בתיקון של
היועץ המשפטי, לפיה יבוא במקום סעיפים
(א) ו-(ב) הנוסח הבא:

"רשאי אדם אף אם אינו מוסטך לטפל בתביעות לפי
סעיף 2, להטשין ולגטור טיפול בתביעות שהוגשו
על-ידו או מטעמו לפני ה-15 בינואר 1957
לבי"מ או לרשות המוסטכת בחו"ל, ולקבל את
שכר הטרחה בהתאם להגבלות שבסעיף 10.
הטוען כי תביעה הוגשה על-ידו או מטעמו לבית-
משפט או לרשות מוסטכת אחרת מו"ל לפני הטועד
האטור, עליו הראיה; על גטר טיפול כאטור יחולו
כל ההגבלות הטוטלות על טיפול בתביעות לפי חוק
זה."

היו"ר נ. ניר:

אני מציע לפסוח עכשיו על סעיף (ג) (3). נדון
עליו יחד עם הסעיפים האחרים הקשורים בשאלת

הטרואקטיביות.

ד. בר-רב-האי:

מה זה "שכר ראוי"?

ה' גלאס : לא התעלבו מן הגעיה הזאת. בגלל זה בפה פיסקה (4).

ז. ורהפטיג : צריך לכתוב: שכר רגוע בהחלט עם השכר הטכניסטי
שנקבע בחוק זה. אם מזה שקבע לעצמו 30% ויוכיח
שעם החגים העבודה יקבל 15%, ייגרו עורל לתובעים.

ה' גלאס : על כך יש תשובה בטעמי (ג) (3).

ז. ורהפטיג : זה רק ברטז.

הוחלט : 1. לקבל את טעמי-קטן (ג) (1) ללא שינוי.

2. לקבל את הצעת ז. ורהפטיג לחוטיף בטעמי-קטן
(ג) (2) אחרי הסלים "שכר רגוע" את בהסלים:
פתוך התשובות שן השכר הטכניסטי כפי שנקבע
בחוק זה.

3. לקבל את טעמי-קטן (ג) (4) ללא שינוי.

4. לדחות את הדיון בטעמי קטן (ג) (3).

טעמי 19

ז. ורהפטיג : אני מבצע תוספת: שר המשפטים יקבע הוראות להגטות
יעוץ משפטי חינם לכל דורש בענין הגיעות.

היו"ר ז. גיר : האין זה נושא חדש?

ח. כהן : לו היתה הצעה כזאת בני המשלה כיהיו דנה בהצעת
חוק, היה המוצר יכול לתעיר את הערותיו. להכניס
עכשיו הוראת כזאת מאחרי גבו של המוצר, מבלי שהיה יודע זאת - אני
חושב שזה לא יתכן. לכן אני צריך להתנגד לכך שהנושא החדש הזה יעלה
כגן לדיון, ללא הכנה מוקדמת.

ש. רוזנברג : יש בעיות אשר למספלים אין זה כדאי לספל בהן, כטוב
לספל, ריפוי. קיבלתי מכתב משרגון נכיה, שהם
יכולים לקבל פיצויים, והאין כי שיטפל בזה.

י. שופמן : "אורו" אינה יכולה לספל בזה?

ז. ורהפטיג : אם הצעתי לא תקבל, לא תהיה לי ברירה בלא לפנות
לשר המשפטים ולשר הסעד להבטיח סעד משפטי חינם
במקרים אלה.

ח. כהן : קיים גאלבו סעד משפטי חינם. קיבלנו לשם כך את
סלום תפיכתו של משרד הסעד. הדבר ניתן אך ורק למגלי
סמין ידם מוגנת לשכור להם עו"ד, ולאו דווקא זה הטוב באשר למבטיח האלה
שמוכנים לשלם, אך אין מספלים שמוכנים לקבל עליהם את הדבר. אגיה
את ההערה הזאת ליד עת שר המשפטים ומבקשו ללווץ על המרגוניה המשפלים
בדבר, ויש לו הסמעה עליהם, כדי שיקבלו עליהם את הטיפול בתביעות כגון
מלידה שיש בין התובעים מעוטי-יכולת, לשכות הסעד מספלות בזה.

ה' גלסט: בעקבות החלטות שנתקבלו בישיבה הראשונה, נסחר שמואל על שר המסכמים התפקיד לקבוע רשימות אינדיבידואליות, יהיה צורך לקבוע מגרה כדי לכסות את ההוצאות הכרוכות בכך. מבי הציע להוסיף פה שהוא רשמי לקבוע במקבות גם מגרות רישוי.

ש. רוזנברג: הייתי מציע להעביר לסעיף 19 את סעיף 18(ג) (4), ולהוסיפו בסוף הסעיף: "ובכלל זה - - וכו'".

הוחלט: 1. לקבל את הצעת ה' גלסט להוסיף כי שר המסכמים רשמי לקבוע גם מגרות לרשימות.

2. לקבל את הצעת ש. רוזנברג להעביר לסוף סעיף זה את סעיף 18(ג) (4).

היו"ר נ. גיר: ביקשנו שהיועץ המשפטי להגיה לנו בוסס של סעיף 2 לפי החלטותינו.

ה' גלסט: ההצעה היא שלאחר סעיפים קטנים (1) (2) (3) הסופיים בהצעה יבואו הסעיפים הקטנים הבאים:

"(4) יחיד שכתן כדיון כעורך-דין ג-31 בדצמבר 1937 בטוח במסך תקופה כל שהיה אחרי אותו סועד היה נתון למעשה למרותה של גרמניה, ונחר לא נפסל לכהונה כעורך דין בנותו מקום או שופטל לכך מטעמים שארדיפה לארמית, גזעית, דתית או מדינית, או בהערכת מקום מגוריו לחו"ל בלבד;

(5) מי שנתן לו שר המסכמים היתר לכך; היתר לפי פסקה זו יכול שיהא לתביעות בדרך כלל או לטוב מסוימות של תביעות, לתקופה מסוימת או ללא הגבלת זמן".

ש. רוזנברג: מבי התנגד לביטוח של סעיף (4). מבחנו החלטנו שנתנו לכך שהוא צריך היה להיות עו"ד, ובכלל לא חסוב מבי.

ג. יונינג'מן: הרוב החליט כי מי שהיה בגרמניה ב-1933 ועסק בה בטעמו נחר, אין בנתבים לו את הזכות הזאת. מבי טענתו * שאריך לקבוע את שנת 1937, כשאוטטריה נכבשה. החליטו שזה יחול על מי שעלה החל מ-31.12.1937 ועד היום שכל הרבות הכיבוש.

ז. ורהפטיג: אינני צריך לכתוב מתי עלה אותו מדין ארצה. חוק המיליטנטים מטפל רק בהצגים היושבים בדרך.

ה' גלסט: ואם נפטר להוכיח שנתנו הנה טרח?

ז. ורהפטיג: זה דומי הוחלט כך בשל יהדותו. אינני סומך על פסקי-דין שניתנו נגד יהודים בנותה תקופה. והיות ויכול להיות סקרה בדיר שאוד שמישהו בבעת טרח, אינני רוצה להיכנס לבעיה הזאת.

ח. כהן: לדעתי, המסקנה הזאת מפילה לא מוסיפה הרבה, כי אם פעם מי-מפטר יהיה להוכיח שמישהו נפסל.

הוחלט: 1. לחקור את הסיפא בטעיה-קטן (4), החל מהטלים
"ואשר לא נפטל ---".

הטתיבות לשר המשפטים: לחקור את טעיה (4).

2. לקבל את טעיה-קטן (5) ללא שינויי.

החשיבה נבעלה בשעה 13.00.